

lægget tilsammen havde medført en Indtægt for Rentemodtagerne paa 66 Mill. Kr. i et Aar, og at den reelle Merudgift, som Lovforslaget i dets oprindelige Skikkelse drejede sig om, derfor kun var 14 Mill. Kr. ($80 \div 66$ Mill. Kr.). Yderligere gjorde han gældende, at disse 14 Mill. Kr. vilde blive mere end indvundet ved, at Rabatordningen ogsaa bortfaldt for andre end Rentemodtagerne. Disse Betragtninger blev bl. a. imødegaaet af *Krog og Johs. Christiansen*, der pegede paa Eengangstillæggets særlige Karakter, medens *Ragnhild Andersen* (D. K.) hævdede, at Forslaget betød, at Regeringen vilde tage med den ene Haand, hvad den gav med den anden.

I det Folketingsudvalg, som havde Sagen til Behandling, blev der fremsat Ønske om, at Invalidelovgivningen underkastedes en nærmere Undersøgelse i en Kommission, bl. a. med det Formaal at overveje Ønskeligheden af at gennemføre en særlig Invalidelov. Et Flertal ønskede desuden, at Aldersrenteloven paa samme Maade blev optaget til Overvejelse med Henblik paa Muligheden af at kombinere den nævnte Lovgivning med en *forsikringsmæssig Tillægsordning*. Arbejds- og Socialministeren erklærede sig villig til at fremme disse Ønsker.

Et *Flertal* (V., K. F. og R. V.) indstillede Lovforslaget til Vedtagelse med en Række af Arbejds- og Socialministeren foreslaaede Ændringer, af hvilke de væsentligste er omtalt i Forbindelse med foranstaaende Redegørelse for Lovens Indhold.

De *socialdemokratiske* Udvalgsmedlemmer paapeger i en udførlig Særbetænkning, at det af Arbejds- og Socialministeren fremsatte Lovforslag paa nogle Punkter imødekom det socialdemokratiske Forslag til Beslutning af 31. Januar 1946 (se Side 924). Lovforslaget indeholdt saaledes Bestemmelser om faste Tillæg til Brændsel og Beklædning, om Forhøjelse af Børnetillæggene til samme Størrelse som Enkebørnsunderstøttelsen og Forhøjelse af den Indtægt, der kan oppebæres af Beboerne paa et kommunalt Alderdomshjem. Under Udvalgsarbejdet stillede Ministeren yderligere Forslag om at gøre Aldersrentens Takster ens for Mænd og Kvinder samt om at ændre Betegnelserne for Aldersrentenydere og Invaliderentydere til Aldersrentemodtagere og Invaliderentemodtagere, hvortil kom forskellige andre Forbedringer af Lovforslaget. Dette led imidlertid vedblivende af saa væsentlige Mangler, at Socialdemokraterne ikke kunde anbefale det, men stillede en Række Ændringsforslag. Disse var Udtryk for, hvad Partiet ansaa for nødvendige Bestemmelser i en *foreløbig* Ordning. Mindretallet var imidlertid stadig af den Mening, at en endelig Revision af Folkeforsikringsloven burde forberedes, og det beklagede, at der til Raadighed for Udvalgets Arbejde kun havde været et særdeles mangelfuldt Materiale.